

[O. Mathiasen.]

for landkommunernes og købstadkommunernes skolevæsen som for Københavns kommunes.

Ministeren har ligeledes bestræbt sig for at få gennemført en opbygning og en modernisering af skolevæsenet, og det er jo det, som tiden kræver, selv om der vel nok stadig er nogle borgere i dette land, som har noget svært ved at følge med i og godkende alting i den rivende udvikling, som finder sted i skolens verden, ikke mindst nu efter at de mange nye skolelove er blevet gennemført i de senere år. Jeg tænker her specielt på de bestemmelser, der vedrører særundervisning. Jeg skal ikke komme nærmere ind på det, det er omtalt af det ærede medlem hr. K. B. Andersen og af andre ærede ordførere. Enhver i det høje ting ved, hvad disse ting drejer sig om. Jeg tror, disse bestemmelser om særundervisningen vil vise sig at være overordentlig nyttige, når folkeskolens specialundervisning bliver ført ud i praksis i overensstemmelse med de meget værdifulde retningslinjer og anvisninger, som er givet i betænkningen fra februar 1961 om folkeskolens specialundervisning. Nu må vi så bare håbe på, at tiden fremefter vil forme sig så fredeligt og roligt og afbalanceret, at der bliver både tid og råd til at føre disse udmærkede bestemmelser ud i praksis.

I de foreslåede ændringer til lovens § 6 er der to nye stykker, som er omtalt af andre ærede ordførere. Det foreslås her, at skolekommissionen skal have tilsyn med en skoles forsømmende og forsømte børn og skal medvirke til løsningen af sociale opgaver og i samarbejde med lærerrådet formidle et pædagogisk oplysningsarbejde blandt skolens forældre. Jeg tror, at forholdet er det, at der i forvejen, også uden for København, på disse to punkter er et sådant samarbejde i gang mange steder, men jeg finder det helt i sin orden, at disse bestemmelser lovfæstes. Jeg tror, de vil blive til gavn for samarbejdet mellem skole

og hjem. Vi kan jo altid se lidt nærmere på, hvad der egentlig ligger i disse bestemmelser, særlig i bestemmelserne om de forsømmende og forsømte børn, men det kan der vel blive lejlighed til i det kommende udvalg.

Jeg vil dernæst gøre opmærksom på, at jeg ser et andet hovedprincip i forslaget deri, at det synes at være den højtærede undervisningsminister magtpåliggende at give forældrene så megen indflydelse på skolens anliggender som vel muligt og dermed også større ansvar for skolens arbejde. Jeg tænker især på bestemmelsen i den foreslåede nye § 3 om tilsynet med og styrelsen af skolevæsenet.

Den højtærede minister har i fremsættelses-talen gjort klart rede for disse bestemmelser, og andre ærede ordførere har også været inde på det, så jeg finder ingen grund til at komme nærmere ind herpå. Kun vil jeg kort sige, at bestemmelserne om obligatoriske skolenævn i det tidligere lovforslag er bortfaldet, og det overlades til kommunalbestyrelsen at træffe bestemmelser om skoletilsynet, dog med den meget væsentlige indskrænkning, at der — efter en afstemning blandt forældrene med en vis procentvis tilslutning — skal oprettes skolenævn, som de skoleøgende børns forældre vælger, d. v. s. at afstemningen er ikke blot vejledende, men afgørende for kommunalbestyrelsen. Efter denne bestemmelse kan enhver skolekreds få oprettet skolenævn ved sin skole, hvis der blot er nogen interesse blandt forældrene. Det er da op til forældrene selv at træffe afgørelsen, og det er en ordning, som virker tilfredsstillende. Ganske vist er det i det væsentligste det samme, som er gældende i den nugældende lov om skoletilsyn, men der er i hvert tilfælde givet lettere adgang til at få valgt skolenævnene, og det finder jeg helt i sin orden. Jeg finder ikke, at der er noget forkert i, at der blandt forældrene skal være en vis interesse, for at de kan få valgt et skolenævn.

Det kan jo ikke nægtes, at bestemmelsen